KLETRÁK 2014 č. 5
květen

Tak dnes začnu jakýmsi přepisem zvukové náhravky od psychiatra Maxe Kašparů, kterou zaslala Zdena Pukova.

Pěstujme si každý svůj šestistěn.

K spokojenému životu potřebuje člověk něco jako obytnou místnost a sedět uprostřed této místnosti.

Zeď před námi symbolizuje naděje, nějaké plány, různá očekávání, malé i velké cíle.

Zeď za námi symbolizuje jistotu. Že se máme o koho opřít v rodině, zejména, když to potřebujeme.

Zeď vlevo symbolizuje naše přátele, ty o kterých předpokládáme, že nás mají rádi a jsou nejblíže našemu srdci.

Zeď vpravo pak symbolizuje naše kolegy z práce, sousedy a ty s kterými musíme komunikovat. V naší situaci sem především řadím lékaře a zdravotnický personál vůbec.

Strop symbolizuje naše duševno. Víru, moudra a přijímání kulturních hodnot,

A nakonec podlaha. Podlaha nás upozorňuje na to, abychom nezapomněli stát pevně na zemi a abychom si to v každé situaci vždy uvědomovali…

Je jen na nás, jak dokážeme nalézt rovnováhu mezi těmito „stěnami".

Já jsem přesvědčen, že je to jedno z velkých životních mouder!

Ohlédnutí za uplynulým dubnem

Výlet Košíky – Bunč – Salaš 3. 4. 2014.

Do Košíků jsme dorazili asi něco po půl deváté a hned u zastávky jsme využili místního pivaře, aby nás všechny společně vyfotil. Podařilo se mu to. Jak je z fotky patrno, bylo nás celkem 13. Náročný výstup nad Košíky všichni zvládli a pak dále po červené značce jsme pokračovali směrem k Bunči s malými přestávkami na občerstvení. Pod Komínky jsme poseděli trošku déle a Jožka, Laďa a Iva dokonce na skály vylezli, takže ti nás dohonili až na Bunči.
Tam si někdo dál kávu, někdo plzeňské (zase je dražší než vloni, velké 36,-, malé 26,- Kč).
Z Bunče první odešla Ela s Božkou, pak ještě za chvíli Vlastik s Toníkem a když zbytek přišel k hospodě na Salaši, tak už byli pryč. Stihli autobus v 15.30 hod.
Nás nic nehonilo, tak jsme jeli až v 16.30 hod. a tento autobus je rychlý, nezajíždí na Modrou ani k nádraží ve St. Městě, takže jsme byli v UH již v 16.55 hod.
Myslím, že všichni byli spokojeni, protože počasí výborné, nálada také.
Musíme ocenit Honzu, který, přestože byl duševně i tělesně nachystán jen na 13 km, tak nakonec zdolal 14,5 km a statečně, i když mi to vyčítal, že neumím počítat.

Marta

Velikonoční výlet na Buchlov.

Sešlo se nás šest, Josef Burda s manželkou Danou, Jožka, Zorka, Iva Daníčková a Marta. Z autobusu jsme vysedli na zastávce Modrá - Skanzen a kolem rybníčků přes Velehrad na červenou značku, která nás dovedla až na Buchlov. Z počátku nám svítilo sluníčko, které v poledních hodinách se

schovalo za mraky, ale nezmokli jsme a bylo bezva. Z Buchlovic jsme chytli autobus v 15.00 hod., doma v UH jsme byli již v 15.30 hod.
Ušli jsme asi 15 km, všichni byli usměvaví, tak určitě nikoho nebolely nohy.
Marta.

Ohlasy na dubnový kletrák .

Díky za KLETRÁK na duben, je to vzpruha, přišel v pravé chvíli. Jinak je mi jasné, že to dává moc práce. A hezké celé jaro a další dny, doufám, že vše vyjde. Takže bychom se měli vidět nejpozději v tom květnu. Zatím nestíhám doma (a stíhám toho stále méně),takže senior klub, kam bych rád, je mi zatím vzdálen. P.Q. (Pavel Kvapil)

Dík za dubnový Kletrák. A také dík tiskařskému šotkovi od W. Shakespeara. Nechal ho žít 450 let. Narodil se 23.4.1564 a zemřel v den svých narozenin 23.4.1616. Asi ty své 52. narozeniny prostě neustál. Svaťa

Díky Bobe za kletrák, ve středu se uvidíme. Majka

Bobe, díky za Kletrák. Omlouvám se už dopředu z kavárny 9. 4., místo kavárny budu celý den sedět na WC. Všechny zdravím. Marta.

Ahoj Bobe a všichni kamarádi, děkuji za připomenutí na Setkání a moc se těším, doufám, že mi to nepřekazí nějaká mimořádná událost.
Jinak přeji veselé Velikonoce. Milka (Najdekrová)

Oblastní kolo PORTY.

24. dubna 2014 proběhlo na ranči ROVNÁ oblastní kolo PORTY a těmto výsledky:

Výsledky a postupující:

Interpretační soutěž:

1. **Jan OMBRE Blahynka - postup do finále ČNF v Řevnicích**
2. **KUPODIVU - postup do semifinále ČNF v Řevnicích**
3. **DĚVČICE**

4. K.aP.P.R

Autorská Porta:

Stará myslivecká - postup do autorské soutěže MF v Ústí nad Labem

1. skladba: *Stavím si model svého světa*, autor a interpret : Jan OMBRE Blahynka

***2.* skladba: *Opilá kráska*, autor : Petr Šašinka, interpret : KUPODIVU**

Cena diváka: DĚVČICE

Na květen se chystá Seniorkavárny

V květnu se seniorkavárny uskuteční 14. a 28. května 2014

Výstup na Holý kopec na památku Karla Vojtka.

Letos jsme se domluvili, že by byl dobrý termín středa 7. 5. 2014. Autobus nám jede v 9.55 ze stanoviště č. 1 a jeli bychom na zastávku Buchlov hrad (tak jako vloni). Zpět z Buchlovic nám toho jede ve všední den spoustu, např. 14.40, 15.30, 10.07, 17.00 a ještě 17.55 hod. Tak by záleželo na tom, jak bychom se zdrželi u Špalka nebo někde jinde.

Marta.

Vážení přátelé,

po čtyřech letech vás opět zveme na nám všem známé SETKÁNÍ S PŘÁTELI, na kterém si letos chceme připomenout všechny odysey s Aerotechnikem, tedy od roku 1975 do roku 1989. K odyseám jsme připravili i elektronickou knihu povídek z těchto putování, kterou vám ještě do tohoto setkání všem zašleme.

Termín: sobota 24. května 2014

Zahájení: 17.00

Účastnický poplatek: 350,- Kč - zahrnuje nájem Slov. búdy, honorář hudby, večeři, víno, další občerstvení a organizační náklady

Hraje: Cimbálová muzika OHNICA

Moderuje: Tom (Lubomír Tomeček)

Jako na každém setkání počítáme s tím, že přinesete svoje fotky, případně další artefakty z odyseí a hudebníci, že přinesou kytary, případně jiné hudební nástroje.

Večeře, víno ze sklepa bratří Hronů, další občerstvení, produkce starých fotek z jednotlivých odyseí.

Vzhledem k objednávce večeří je uzávěrka přihlášek 18. května 2014

Přihláškou je uhrazení účastnického poplatku : ve Zlíně u Svati Sládečka, V Uh.Hradišti u Tomečků, u Hamplů , u Jožky Gabrhela, u Boba Stránského vždy od 15.30 do 19.00 hodin, v Aerotechniku u Karla Biče, ve Starém Městě u Petra Kaštánka od čtvrtka 15. 5. do soboty 17.5.2014 od 16.00 do 19.00

Protože náš archiv neobsahuje všechny adresy, které by bylo zapotřebí, šiřte prosím tuto zprávu dál. Pozvánka je vyvěšena i na http://www.old.icm.uh.cz/str/web/ctu---kletr/

Další možností je úhrada účastnického poplatku převodem ze svého účtu na účet č. 670100 - 2202188071/6210 var. symbol 30114. Současně je nutno odeslat avízo na adresu: tomeckovaz@seznam.cz

S přiloženou pozvánkou vám zasíláme i siluety srdce. Tu si překreslete, či nalepte na tvrdý papír, hlavně však výtvarně zpracujte a přišpendlete na své oblečení jako svoji vizitku!l

Pořadatel: Tábornický klub KLETR Uh.Hradiště

Pozvánky na květnové akce SLOPVÁCKÉHO MUZEA.

Slovácké muzeum slaví 100 let od svého založení. U té příležitosti nám Leona poslala pozvánky na dvě jeho akce?
12. ročník cykloturistických výlet „Se Slováckým muzeem za poznáním památek regionu"
Slovácké muzeum v Uherském Hradišti
Sobota 17. května 2014, sraz cyklistů v 9.00 hodin před budovou Slováckého muzea ve Smetanových sadech.
Akce se uskuteční jen za příznivého počasí.

100 let Slováckého muzea v Uherském Hradišti
Rok 2014 je díky 100. výročí od svého založení pro Slovácké muzeum v Uherském Hradišti výjimečný, a proto i Muzejní noc, která se koná 31.května 2014 bude ve znamení oslav.
Pro návštěvníky bude připravený program již od 14 hodin ve Smetanových sadech, kde na ně bude čekat historický jarmark a programy pro děti. V 17 hodin vyjde slavnostní průvod z Masarykova náměstí, ve kterém budou krojované soubory a chasy, cimbálové muziky a historické automobily.
Během Muzejní noci bude otevřena nová multimediální expozice SLOVÁCKO . Ve 20 hodin začne nekomponovaný pořad 100 LET SLOVÁCKÉHO MUZEA, který návštěvníky seznámí s historickými mezníky v dějinách jedné z nejvýznamnějších kulturních institucí regionu. Pořad bude zakončen OŽIVLOU EXPOZICÍ Připravena je SVĚTELNÁ SCHW od firmy Philips, která nasvítí nejen hlavní budovu Slováckého muzea, ale také park, kde až do ranních hodin mohou návštěvníci sledovat vybrané ukázky zvykoslovných pásem v podání folklorních soubor regionu.

Dunajec 2014.

I na letošní léto jsme připravili tradiční výšlap do Vysokých Tater, spojený se splutím Dunajce z Lysé nad Dunajcom po ústí Lesnického potoka a zakončním v termám Bešeňová. Letos k tomu ve čtvrtek přibudou LEVOČSKÉ VRCHY, které byly donedávna zakázaným vojenským prostorem.

Termín: 21. až 24.srpna 2014

Doprava: mikrobusem

Ubytování a polopenze: začíná ve čtvrtek večeří, končí v neděli snídaní. Domov mládež v Kežmaroku

Účastnický poplatek: doprava, ubytování,stravování, půjčovné raftů

2.420,-

Přihlášky do naplnění kapacity složením nevratné zálohy 1000,-Kč.

Členové kletru mají přednostní právo do 30.5.2014. Uzávěrka přihlášek

3O.června 2014

HISTORIE: Kolikrát Třetí říše v květnu 1945 kapitulovala?

V tomto měsíci si připomeneme šedesátédeváté výročí ukončení II. Světové války v Evropě. To se slavilo za většinu našich let 9. května. Dnes 8. května. A tak je jistě zajímavý následující článek o několika bezpodmínečných kapitulacích Německa.

Nebylo to jen jednou. Stalin a Spojenci sice přijali od německé vlády kapitulaci 9. května, ale Německo opakovaně skládalo zbraně už od 3. května.

Druhá světová neskončila pádem Berlína (2.5.), ale bez velké pozornosti de facto 3. května na baltickém pobřeží v německé provincii Schleswig-Holstein. Tam britský generál Montgomery přijal misi důstojníků vyslaných německou vládou, kteří ho kontaktovali den předtím stran vyjednání příměří. Co následovalo byla ze strany západních Spojenců chaotická, týdenní improvizace a dohadování mezi americkým a britským velením, vládami a Vrchním spojeneckým velitelstvím v Evropě (SHAEF).

Výsledkem bylo, že Stalin neztratil iniciativu při své přípravě poválečného "uspořádání" věcí. Jak předpověděl při jednáních s americkou stranou o spojenecké politice k blížící se porážce Německa Winston Churchill: *"K čemu je vojenské vítězství, které dodá politickou prohru?"*

Přitom podmínky pro spojenecký triumf existovaly ještě začátkem dubna 1945.

6. dubna generál Montgomery prohlásil, že má Berlín na dosah a že by měl být Spojenci dobytý. Devátá U.S. Army byla v Magdeburgu, 80 km od Berlína, a hlásila, že mezi ní a Berlínem nejsou *"žádné německé síly, co stojí za zmínku"*.

Jeho nadřízený, generál Eisenhower, plán zamítl coby politikaření, které by zbytečně riskovalo americké životy. Generál Eisenhower do konce dubna věřil německé mystifikaci o *"Alpenfestung"* a poslal většinu své armády do Bavorska, ne k Labi. Rudou armádu v tu dobu Němci dočasně zastavili na Odře, takže vyrazila na Berlín teprve 16. dubna.

29. dubna se na Hitlerův rozkaz stal říšským presidentem a vrchním velitelem admirál Dönitz a 30. dubna Hitler spáchal sebevraždu.

Dönitz vedl Třetí říši z městečka Flensburg u dánské hranice a podle všeho chtěl kapitulovat co nejdříve, v situaci, kdy by spojeneckou frontou mohl "projít" do zajetí co největší počet německých vojáků a civilistů. Montgomery dal 3. května jeho delegaci 24 hodin k bezpodmínečné kapitulaci německé armády.

4. května se německá delegace vrátila a generál Montgomery *"zastupující vrchního velitele SHAEF"* přijal v 18:30 kapitulaci německých ozbrojených sil. Za německou stranu podepsal generál Friedeburg, který zároveň podřídil Spojencům německou vládu, která řídila z Flensburgu zbytek všech německých a Německem okupovaných území. První kapitulace skončila.

5. května začal britský štáb dávat instrukce německému vládnímu a státnímu aparátu ve Flensburgu. V 7:30 poslal generál Montgomery německou delegaci letecky do Remeše, kde sídlil vrchní velitel Spojeneckých sil generál Eisenhower. Montgomery mu předtím poslal zprávu o průběhu německé kapitulace s tím, že očekává další rozkazy.

Eisenhower neprojevil velký zájem, německou delegaci nepřijal a nechal ji dva dny sedět se svým náčelníkem štábu a šéfem vojenské rozvědky, kterým Němci zopakovali, co s nimi probral generál Montgomery. 6. května se objevil "problém" s pravomocí německé delegace jednat vedle Spojenců i s Ruskem. Montgomery dodal letecky dalšího člena německé delegace, kterým byl generál Jodl - údajně zmocněn podepsat cokoliv bude požadováno.

Jodlovi se podařilo získat víc času a druhá ceremonie podepsání kapitulace proběhla 7. května ráno, ve 2:41 v Remeši. Za Spojenecké velitelství podepsal generál Smith (náčelník štábu), za Sovětský svaz generál Susloparov (přidělenec u SHAEF). Svědkem byl francouzský generál Sevez. Druhá kapitulace skončila.

Následující den Spojenci zjistili, že zatím nikdo neuvědomil Stalina. Generál Susloparov byl pozván, protože byl jediným Rusem po ruce. Stalin oznámil že předešlé kapitulace neplatí a že Německo bude kapitulovat v Berlíně

(okupovaném Rudou armádou). Spojenci mohli vyslat své zástupce, pokud měli zájem.

President Truman a ministerský předseda Churchill tedy odložili své projevy o pádu Třetí říše o jeden den a 8. května podepsali v Berlíně ve 23:30 za Německo bezpodmínečnou kapitulaci Keitel, Friedeburg a Stumpff, za Sovětský svaz maršál Žukov a za Spojence Tedder, Tassigny a Spaatz.

Po třetí kapitulaci se tedy mohlo konečně začít slavit a mapa Evropy začala brát podobu, která jí vydržela do roku 1989.

Jodl podepisuje kapitulaci v Remeši, 7.5.1945

www.oamerice.com Martin Horský

Odysey s Aerotechnikem

Už v minulém kletráku jsme již informovali o tom, že v tomto měsíci, květnu uspořádáme SETKÁNÍ S PŘÁTELI se vzpomínkami na Odysey. V tomto kletráku publikujeme povídku z dobových kronik, tentokráte

z České odysey, v pořadí třetí Osysey s Aerotechnikem……..

Odpočinkový den.

Opět se plní autobus čtyřmi desítkami nadšenců, z kterých se stávají na čtrnáct dní děti, radující se ze slunce, modré oblohy, zelené trávy na louce, praskajícího ohně a prosté písničky. Ochotně a s nadšením se vrháme přímo do jícnu nového dobrodružství, abychom si na svůj vodácký klobouk připsali další řeky.

Neúnavný autobus stoupá výš a výš, tentokrát k hornímu toku řeky Kamenice. V autobusu panuje veselá nálada až do té doby, než někdo otevře vodáckého průvodce a začne předčítat: „…..je vyhledávána zdatnými vodáky. Koryto řeky je sevřeno v hlubokém a skalnatém kaňonu s velkým množstvím balvanů po celém toku. Obtížnost místy WW V. …"

Vtom se objeví první přilba, vesta, za chvíli další. Někteří vzdávají, propůjčují své lodě těm zdatnějším, zbylí nadšenci blednou, dobré nálady v autobuse ubývá. Ti, co všem dodávali síly, nemluví. Konečně se objevuje řeka, autobus zastavuje. Posádky se rozbíhají do lesa, nervózní, ale stále odhodlaní pokořit řeku. Vyplouváme. Začátek vypadá klidně. Mnozí si opět dodávají odvahy. První zatáčka, šutr zprava. „ Háčku zaber", křičí kapitán. Ale to už háčka pohltí mohutná peřej, šutr zleva a první čochtan je tu. Jiní za obrovského jásotu projedou. Nervózně nahlížíme do každé zatáčky. Mohutné balvany, peřeje, voda v lodi, to vše je nám pořád málo. Stále očekáváme něco víc. Každý stále slyší větu z průvodce: „… koryto řeky je sevřeno v hlubokém skalnatém kaňonu…." Když v tom se vpředu prosvětlí a proud Kamenice nás vhodí přímo do mohutného toku řeky Jizery. Vidíme zklamané obličeje vodáků. Sedření, promočení, šťastní, ale s otazníkem nad hlavou. To bylo všechno?

Tak to byl snad jeden z nezapomenutelných zážitků České odysey. Ale to zdaleka není Česká odysea . Nejen Sázava, Ohře, Vltava, Otava, Kamenice, Šumava, Krušné hory, Jizerské hory, ale i Charlieho kytara, softbal, Pedrův neutichající humor, večery ve spoustě zapadlých hospůdek, to vše

tvoří obraz této odysey.

Tento nabitý program však nelze absolvovat na jeden zátah. Nejen naše svaly, autobus, lodě, ale také kytara, naše hlasivky si chtějí odpočinout. Proto, tak jako každý rok, byl i letos do programu zařazen odpočinkový den.

Ráno vypadalo velmi slibně. Někteří se koupali, jiní se pokoušeli i umýt a pak odstranit z těla přilepené zelené řasy Hnačovského rybníka. K poledni začalo pršet, takže se všichni stáhneme do blízkého bufetu. Protože nebylo nejtepleji, že by prý neuškodilo pár rumů. No už tu byla píseň :„Rum nám dávej, rum nám dej". Po této znělce už Charlie déle nevydržel odpočívat , chopil se své kytary a jedna píseň střídala druhou . Vrchní měl radost z tržby a my jsme si libovali, jak venku pěkně lije. Ovšem některé dobrodruhy nechtěla jen tak lehce opustit sportovní vášeň. Po půlhodinovém mydlení skluzavky provedli v historii vodáctví prvosjezd skluzavky na kajaku.

Po tomto sportovním výkonu se vodáci vrátili do burácejícího bufetu, kde už další nadšenci chystali odvetný zápas softbalu. Několik roztrhaných košil, kalhot, po kolena od bahna. Vítězi opět platí. Znovu se rozléhá zpěv, kytara zpěv a my se přesvědčujeme o nevyčerpatelném repertoáru našich paj aj mně. ísní. Navečer se i tancuje. Je už hodně pozdě, když se rozcházíme do svých stanů.

Ráno je jako vždy těžké. Slunce ještě není ani pořádně n obloze, když burácí táborem Bobův hlas: „ Bando vstávat! Budíček!" S opuchlými tvářemi s kyselými chsichty, ospalí a unavení z včerejšího odpočinkového dne vylézáme ze stanů. „ Snad bude brzy odpočinkový den! To se už nedá vydržet!"Ale tu už kdosi ladí: „ááááá" a vzápětí se nese naším táborem píseň České odysey:

Keď si dala

Keď si dala farárovi, daj aj mně, daj aj mně. Pan farát má jedno vajco a já

dvě, a já dvě.

Příběh, který se opravdu odehrál při cestě vlakem.

V kupé vlaku nás sedělo pět a na další zastávce k nám přistoupila mladistvě vypadající dáma s chlapcem, který jak se později ukázalo – nebyl syn, ale vnouček. Spořádaně jsme oba dva pustili na místa, která i navzdory špinavým oknům umožňovala hezký výhled na ubíhající, takřka jarní krajinu.
Chlapec chvíli pozoroval okolní svět. Ten ho ale omrzel, a tak začal očima těkat po kupé, až ho na stěně zaujala sprejem vyvedená kresba, které jsme si my dospělí ani nevšimli. Na umakartovém podkladu se skvěl červený kosočtverec s čárkou uprostřed. K dokonalému provedení měl daleko, ale malba svůj účel splnila, protože každý bezpečně poznal, o co se jedná. Až na malého chlapce.
,, Babí, co je to tam namalovaný?" Pro něj neznámý druh ,,smailika" ho zřejmě zaujal.
"Kde myslíš Kubíku?"
"No přece naproti nám, na stěně." Ukázal chlapec na nestydatou malůvku. Na čele jí vyskočila ustaraná vráska. I my ostatní zpozorněli a se špatně skrývanou škodolibostí vyčkávali, jak se ta dobrá žena se zapeklitou situací popere. Prala se statečně.
"To je… to je…" přemýšlela usilovně, čím ukojit vnoučkovu zvědavost, až ji osvítil duch svatý. "To je přece dráček!" zašvitořila s líbezným úsměvem a nás, škodolibce, obdařila vítězoslavným pohledem. Zdálo se, že trapas je zažehnán, atmosféra v kupe se opět uvolnila a všichni přitomní se vrátili ke svým myšlenkam.
Ne však chlapec.
"Jakej dráček, babi? Myslíš jako ten na pouštění?" Babička, čelíc další zvídavé otázce,nešťastně vzdychla a očima k nám vyslala signál SOS. Nikdo jí však záchranné lano nehodil.
,,No ano, Kubíku, takovej co ti udělal táta na podzim, pamatuješ?"
Improvizovala statečně. Chlapec se zamyslel. Tak dráček, hmmm.
"Hele babi a nepotřebuje ten dráček vocas?" Dvěma spolucestujícím už cukaly koutky úst a paní začala rudnout.
"Tenhle dráček asi ne", hlesla babička.
"To je divný, každej správnej dráček by si vocas zasloužil," mudroval vnouček.

"Tak tenhle ho nemá!" odsekla mu babička. Očividně jí docházela trpělivost i fantazie.
Mladý se ale nedal a bezděčně utahoval šrouby.
"Babi a ty máš dráčka?" Babi polil pot a polovina kupé se odebrala na chodbu, odkud se ozývaly salvy dosud zadržovaného smíchu.
"Já už dráčky nepouštím," odpověděla ta dobrá žena žalostně.
"Protože už dráčka nepotřebuješ!" triumfoval chlapeček a zbylé osazenstvo propuklo v řehot. Babička se blížila infarktu a vnouček dál bezelstně rozvíjel svou ďábelskou teorii:
"Ale když jsi ještě dráčka mívala, tak jsi vocas chtěla, ne?" To uz smíchy slzelo celé kupé i chodba před ním. Na nebohou ženu to ale bylo příliš a bouchly saze.
"Chováte se jako primitivové!" rozječela se na nás. "Čemu se smějete? Jak asi vypadám před tím klukem?!" Nenápadná studentka v brýlích, která seděla naproti, poprvé zvedla hlavu od své učebnice, a do nastalého ticha ke všeobecnému zděšení pravila: "Jako dráček?"
Žena sklapla čelist a chvíli na dívku konsternovaně hleděla. Pak ale pochopila význam sdělení i trapnost svého výstupu a začala se smát. Postupně se k ní přidali i ostatní cestující i s kloučkem, který sice nevěděl, čemu se směje, ale smál se o to upřímněji.
"Máte pravdu, chovala jsem se jako dráček," soukala ze sebe ta žena, co jí bránice dovolila. Vlak zabrzdil v konečné stanici a lidé začali vystupovat. Loučili se slovy, tak se mějte paní a ty taky draku

Došlo mailem

Přípravek proti klíšťatům

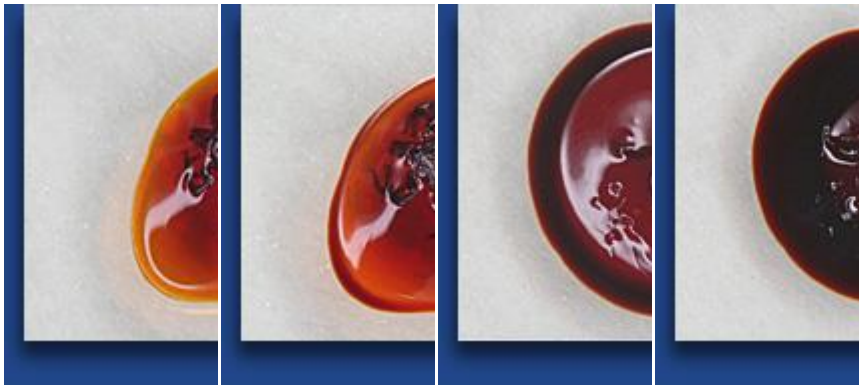
Unikátní formule přípravku Ixoderm vychází z originálních poznatků týkajících se rizik vznikajících během odstraňování klíšťat a přípravek svými účinky pokrývá celou problematiku rychlého a bezpečného odstranění klíštěte. Přípravek plně vyhovuje předpokladům nutnosti rychlého zneschopnění, znehybnění, dezinfekci, usmrcení a bezpečnému odstranění přisátého klíštěte.

Prvním a zásadním účinkem přípravku je okamžitá anesteze (zneschopnění) klíštěte bez vyvolání jakékoliv jeho obranné reakce (především zvýšené slinění

či vyzvracení obsahu útrob klíštěte do ranky). Současným účinkem přípravku je bezprostřední dezinfekce povrchu klíštěte.

Dalším dosaženým účinkem přípravku Ixoderm je narušení a změkčení tzv. cementové vrstvy, která se vytvořila kolem hypostomu a jíž je klíště v rance pevně uchyceno. Působením přípravku dochází k šetrnému a spolehlivému usmrcení klíštěte a jeho současnému zpevněni do té míry, že je následně možné ho jednoduše a bezpečně odstranit.

Působení přípravku

Nanesení přípravku na klíště

Působení přípravku po 1 minutě od aplikace

Působení přípravku po 9 minutách od aplikace

Úplná likvidace klíštětě po 15 minutách od aplikace

Během nanesení přípravku na klíště dochází k jeho okamžitému znehybnění bez vyvolání obranných reakcí klíštěte.

Cena 326,- Kč za tubu Zaslal Jožka

O fotografování

Jak vybrat fotoaparát

Proč není moudré číst recenze na internetu

Až na výjimky je nejen zbytečné, ale vlastně docela nebezpečné číst jakékoliv recenze na internetu. Nepomohou vám nic vybrat a spíš vás svedou na scestí.
Proč?
- i pro cvičené oko znalce marketingu je někdy těžké říci, zda chvála či kritika je myšlena vážně, či je jen zaplacenou kampaní výrobce (či konkurenta)
- ve světě fotografů existuje poměrně silná kasta „techniků", které zajímají pro běžného smrtelníka (a často i profíka) zcela nepodstatné vlastnosti fotoaparátu. Nic proti nim – jen je třeba je číst se značnou rezervou
- chvála či kritika se často dotýká parametrů, které nikdy v životě nepoužijete, anebo je nebudete schopni ocenit

Jistě, zkušení borci dokáží najít cenné informace, ale tápající začátečník se většinou chytne do internetových informačních pastí…

Kdy si koupit zrcadlovku

Pokud to jen trochu jde, kupte si zrcadlovku. Ač to možná zní mírně paradoxně, ale naučíte se na (s) ní fotografovat rychleji a lépe než s kompaktem. A výsledky budou obecně vždy lepší s čímkoliv „obyčejnějším", ač si kdo chce co chce říká…
Zvažte jen dvě věci: zda můžete postrádat oněch cca 18-25 000 (musíte si koupit dva objektivy, viz dále) a hlavně: i malé zrcadlovka je vlastně docela velká a je třeba si říci: chce se mi opravdu s ní tahat?

Jakou si koupit zrcadlovku:

Tato rada je poměrně subjektivní, nenutím vás mi věřit, nicméně si za ní stojím. Držte se značek Canon a Nikon, a rozhodně se nebojte tzv. základních řad, tedy řady Canon 650D (700D…), anebo Nikon D3200 atp (D5200 atp…).

Vyhněte se (radívám subjektivně já) „středním" kategoriím typu Canon 7D, rozdíl v kvalitě obrázků není o tolik zásadnější. Další možnou zastávkou jsou až „full-frame" stroje typu Canon 5D, Nikon D800. To už ovšem musíte počítat s investicí nejméně 100 000 kč (spíš tedy výrazně víc)…

Kdy si koupit kompakt

Kompakt má smysl kupovat ze dvou odlišných důvodů: 1. chcete prostě mít něco více méně použitelného, u čeho nechcete moc řešit cenu (slušnou věc koupíte už za cca 5000 Kč) na focení psa na vycházce a dětí na pískovišti. 2. nechcete se tahat se zrcadlovkou – pak se vám otevírá segment „profesionálních kompaktů" a tzv bezzcadlovek (cca 10 – 35 000 kč).

Jaký si koupit kompakt

Nevím. Trh se vyvíjí takovou rychlostí, že ani pro cvičené oko není možné probrodit se tunami marketingových útoků a pochopit, co je opravdu dobré, a co je jen dokonale nastylované různými hezkými, ale v zásadě nepoužitelnými čudlíky a funkcemi. V kategorii základních kompaktíků (kolem 5 – 7 000 kč) bych skoro řekl, že to je opravdu jedno. U „profesionálních kompaktů" mě ještě nikdy neukázal cokoliv v ceně 15-30 000 Kč, co by dávalo smysl – tedy se držte při zemi a a maximálně se dívejte po něčem ve typu Canon PowerShot G1X. A pozor: dobrá značka nemusí znamenat slušný fotoaparát – i Canon s Nikonem často pustí v této kategorii do světa věci, za něž by je měla fackovat hanba…

Pamatujte: dražší fotoaparát neznamená lepší fotografie

Tohle je jeden z nejrozšířenějších mýtů o fotografování. Vychází z úvahy: „Nějak se mi nelíbí ty moje fotky. Když si koupím dražší foťák, bude to lepší. A čím dražší si koupím, tím lepší to bude."
Jenže nebude. Lepší fotoaparát vám pomůže pouze tehdy, pokud se v mezičase stanete zkušenějším fotografem. Jinými slovy: pokud chcete jen cvakat, nemá pro vás smysl nic dražšího než zrcadlovka základní řady.

Kdy hodit fotoaparát do koše a koupit si nový

Některé věci zrají s časem – u fotoaparátů to tak ale není. Jejich rozvoj jde vpřed takovou rychlostí, že při určitém stáří vašeho stroje je zkrátka už škoda nekoupit si nový. Velmi obecně řečeno: je-li vašemu miláčkovi více než cca 5 let, přemýšlejte o náhradě. I kdyby byl technicky zcela v pořádku, maximální použitelné ISO bude třeba kolem hodnoty 800. Jinými slovy: v horším světle už nebudete moci pořizovat kvalitní fotky. Což je škoda.

Jak vybrat objektiv

Nu ano, bez objektivů to nejde. A i zde platí ta samá rada, co pro výběr fotoaparátů: pozor na recenze (řeší často nesmysly), pozor na zasvěcené rady prodavačů (nejsou většinou moc zasvěcené) a pozor na reklamní a marketingový balast. Moje obecná rada zní: nebojte se tzv. setových objektivů – teda těch, které dodávají výrobci k tělům (jak už víme, zajímat nás má jen Nikon a Canon), dokáží toho opravdu hodně – více, než by jejich plastový zjev mohl naznačovat. Kupovat vyšší třídy objektivů je (přinejmenším pro začátek) zcela zbytečné – rozdílu se v této fázi nevšimnete.

Proč si k zrcadlovce musíte hned koupit dva objektivy

Pokud si kupujete zrcadlovku, vůbec neváhejte a rovnou si k ní kupte oba setové objektivy (tedy ty objektivy, které se s daným tělem prodávají najednou). Většinou půjde o „rozměry"cca 18-55 a 55-250 mm. Pokud si říkáte „já ten druhý dlouhý nepotřebuju, zoom je jen na focení nosorožců atp", mýlíte se, bez něj se nedají fotit například portréty. Zkrátka ho mít musíte. A ještě do jedné pasti nespadněte: vyhněte se, pokud možno, univerzálním objektivům typu 18-135 mm. Proč? Vždy budou méně kvalitní než snímky z objektivů menšího dosahu. Tedy mi prostě věřte: bez přehlazování objektivů to (skoro) nejde.

Proč není základ mít základní objektiv

Mezi novopečenými majiteli fotoaparátů se občas vyskytuje názor, že naprostý základ jejich umu je mít tzv. základní objektiv. Jenže není – ba naopak. Základním objektivem se nazývají objektivy o ohniskové vzdálenosti 50 mm. Slovo „základní" neznamená „nezbytný či prvotní", nýbrž základní ve smyslu, že fotografovaný objekt se v něm jeví stejně jako při pohledu prostým okem. Fotografovat „padesátkou" – navzdory mýtům – již docela vyšší dívčí.

Dějiny trampingu

5. TRAMPOVÉ PROTI BEZPRÁVÍ

Popularitě trampingu od 30. let přispívaly i některé akce ve městech — plesy, sportovní dny, vystupování trampských pěveckých souborů na kulturních

podnicích apod. Nejznámějším asi bylo vystupovaní Mottlovy party na jevišti Osvobozeného divadla, kde zas jakoby na oplátku vznikla 'slavná píseň Babička Mary.

A léta ubíhala, měnila se situace, měnili se i trampové a jejich složení. Jak mnohým přibývalo věku, zanechávali pod tíhou denních existenčních starostí svého »mladického poblouznění« a mnozí, často již s rodinami, opouštěli claimy a campy a stali se trvalými, osadníky v chatách. Někteří z nich s přesvědčením, že ze svých potomků vychovají také trampy. To se jim však zpravidla nepodařilo, neboť i u dětí trampů se projevil — snad od přírody daný — odpor k podřizování vlastní vůle vůli dospělých, což ne každý dospělý pochopí a dokáže podle toho s mladými jednat Příliv mladých však neustával.

Velký "čundr" do Španěiska

»Lěx Kubát« ustupoval do pozadí, hospodářská situace se lepšila. Zato v sousedním Německu uchopili moc nacisté, jejichž zrůdné ideje našly své příznivce i mezi Němci u nás, zejména v pohraničí. Takže některé oblasti se staly i pro trampy nebezpečnými. Tentokrát ne kvůli celníkům, nýbrž kvůli henleinovcúin.

V létě 1936 vypukla občanská válka ve Španělsku. V celém světě se zdvihají lidé na pomoc protifašistickým silám. I tam bychom našli néjednoho našeho trampa. Po letech říká Cody z osady Ztracená varta: »... poznávali jsme, že to, ce nás tlačí každou sobotu ven, tlačí nás ke zdi po celý zbytek týdne. Protestní tábor na Vinohradech nám otevřel oči docela. Pochopili jsme, že heslo „politika do trampingu nepatří" si vymysleli paďouři, pro které bojovný tramping znamenal nebezpečí. A pak, v roce 1936, jsme se vydali na prvý velký čundr — do Španělska. Sešli jsme se tam s mnoha kamarády. Mnozí tam zůstali...«

Se zbraní i beze zbraně

V březnu 1938 okupovalo hitlerovské Německo sousední Rakousko. A připravovalo se k agresi proti Československu. V květnu je vyhlášena částečná, v září všeobecná mobilizace. Ve vlacích přeplněných muži spěchajícími plnit svou povinnost zněly i trampské písné s typickým kytarovým doprovodem. Ani mobilizace, ani odhodlání k obraně státu nebyly však příliš platné.

Různými komplikovanými cestami utíkají.hlavně mladí muži od roku 1939 za

hranice s úmyslem bojovat tam proti nacistům. I mezi těmi byli trampové. Není nijak překvapující, že po čase se setkávali kamarádi ve Francii, Africe, Anglii i Sovětském svazu. Na zemi, na moři i ve vzduchu. V boji jim pomáhala trempováním nabytá zdatnost a bystré myšlení, A píseň. Mezi našimi zahraničními vojáky vznikl nejeden trampský soubor. Kolik takových trampů-odbojářů bylo, to už se asi nikdy nedozvíme. 1 když zřejmě existuje vojenská evidence i evidence z 50. let, kdy bylo množství vojáků zahraničních armád pronásle.dováno v rámci boje proti »vnějším i vnitřním nepřátelům socialismu«. V žádné listině se však neobjevuje záznam, zda dotyčný byl, či nebyl tramp. Takže, k představě o podílu trampů na boji za naši národní svobodu zbývají jen ojedinělé vzpomínky. Myslím, že by přece jen měly a ještě mohly být soustředěny.

Tramping byl za nacistické okupace značně omezen. Mnoho mladých lidí bylo nasazeno na práci v.Německu a Rakousku. Ke konci války bylo v podnicích přesouváno volno z neděle na některý ze všedních dnů, takže mnohé party se ani nemohly ve stejný den sejít. Táboření sice zakázáno nebylo, zato rozdělávání ohňů za tmy ano. V některých obdobích se smělo do lesa jen s úředním povolením ke sběru lesních plodin. Pochopitelně při stanném právu se nesmělo večer z domu ani na ulici, natož do přírody. Veliké území mezi Velkou a Zlatou řekou bylo zabráno pro cvičiště SS a koncentrační tábor na Hradištku. Podobných území bylo časem více.

S jistou dávkou opatrnosti se i tak mohlo tábořit. Český pětník, hajný, starosta teď v lese »nikoho neviděl*.
Campy, a zejména chaty měly určitý význam i v hnutí odporu. V některých, např. u Březové a u Dobřichovic, proběhla zasedání ilegálního ÚV KSČ, V Lukách pod Medníkem se scházelo po jistou dobu vedení organizace Předvoj, v několika chatách byly rozmnožovány ilegální letáky a časopisy. V posledních fázích okupace hráli někteří trampové roli i v partyzánském hnutí, byť se jejich akce vyčerpala třeba jen tím, že odzbrojili skupiny německých běženců umístěných ve vesnických školách.
Někteří trampové se sešli i v nezvyklých táborech — koncentračních.

Broches
Celé naše odbojové hnutí se v historických pracích dělí dosud na komunistické a nekomunistické. Zda to byl vedle příslušnosti k odbojové skupině tramp, sportovec, muzikant, či.co, to už se dozvíme skutečně jen málokdy.

Jeden příklad za mnohé. Kdysi velmi populární, na mnoha osadách i z vystupování písničkářů na pódiích' známý Broches, patřil k pražské ilegální organizaci. V květnu 1940 byl zatčen gestapem, v lednu 1943 jej nacisté popravili. Někdy počátkem 60. let jsem byl s další generací trampů kdesi na Brdech. Viděl jsem tam malý pomníček z navršeného kamení. Na památku Brochese. Hoši znali mnoho příběhů z jeho trempování, věděli, i o jeho popravě. Proč byl zatčen a popraven, netušili. Ani jeho občanské jméno — Ladislav Brožek — neznali. Nicméně prostý pomníček mu vlastními silami postavili. Na domě, kde v Praze bydlel, však jsem nenašel sebemenší pamětní desku. A Broches nebyl jediný...

Povídky z Pedrových cest

Vietnam 2013

Z laoského Vientianu přilétáme do Hanoje. Na letišti neskutečný mumraj, zmatek, hluk. To v mraveništi je aspoň nějaký řád. Tady vládne neřád. Čekáme nekonečně dlouho na vízum, které se vyšplhalo z 25 na 45 USD. Konečně jsme se hnuli a napěchováni v taxíku jedeme do starého centra na hotel Bamboo. Vyměňuji si 100 USD za 2 miliony dongů. Celý život jsem chtěl být milionářem a teď se mi to podařilo. Jenže za polévku vysolím 35000. Několik vstupenek, pár piv a je po milionáři. Ještě večer se touláme starým městem, úzkými uličkami, přeplněnými mnoha stánky a chodci, hlavně však se tu míjí tisíce rikší s milionem motorek, Všichni troubí a je div, že nikoho nesrazí. Je málo místa na parkování a tak jsou auta předražená, ale na motorky dává stát dotaci. Motorku tu má každý a někdy se na ní veze čtyř i pětičlenná rodina !
Taxi nás zaveze k vysoké Pagodě, pak Ho Či Minovu památníku, kde žil všemi uctívaný Strýček Ho. Chrám písemnictví, kde jsou stély se jmény všech, co zde vystudovali. Jezero navráceného meče, chrám na ostrově, navštívíme vodní divadlo, pozoruhodné, pěkné. Usmlouvám pěkné kachličky ze 150 na 100

a mám z toho radost, večer na trhu je však mají za 80 a v kamenném obchodě ty samé za 63 (vše v tisících dongů). Ráno jedeme dlouho nepohodlným mikrobusem do Ha Longu, Dračí zátoky. Projíždíme lodí kolem 3000 ostrůvků, skalních věží - 8.div světa. Kocháme se a fotíme o dušu. K obědu kromě rýže a nudlí jsou i hranolky, škeble, ryba, chobotnice, olihně, vynikající. Mému spolubydlícímu Zbyňkovi ty mořské potvory nesednou, tak mu ochotně pomáhám likvidovat tyto božské dary. Ještě ovoce, zákusek a pivo TIGER. Teď su konečně jiný spokojený člověk a všechny krásy světa na chvíli blednou. Na ostrově LUONG si prohlížíme krápníkovou jeskyni s obrovskými dómy a stalaktity i stalagnáty a taky obří kamennou želvou. Na protějším ostrůvku je pláž, tak se tam jdeme vykoupat. Jihočínské moře je teplé, dno písčité. Ještě honem vyfotit západ slunce a je tu báječná večeře podobná obědu. Spíme na lodi v kajutě s WC, sprchou a klimou. K snídani i obědu opět lukulské hody. Mezitím stihneme mořský kajak. Jedu s Alenou, která drží pádlo jako vařečku, ale máme vesty, tak to snad přežijeme. Od Vietnamky, co k nám přiveslovala smlouvám škebli perlorodku s několika zárodky perel ze 200 na 50. Na palubě nám tu samou nabízí za 300, že prý ti prodejci mají podvrhy, ale sami si to pak od ní kupují a vydávají je za pravé až z Japonska. Oko však není blbec, oko vidí. Moc hezký výlet až na tu zpáteční 4 hod. cestu, pak taxi na vlakové nádraží a pokračujeme celou noc v lůžkovém kupé až do HUE. 90 minut zpoždění. Cestou vidíme hodně polámaných stromů po nedávné vichřici. Samé močály, v nich leží vodní buvoli a snad na každém stojí bílá volavka. Prohlídka HUÉ, kdysi hlavního císařského města. Jádro je obklopeno vodními příkopy. Jsou tu paláce, hrobky, chrámy a Zakázané město. Během války bylo bombardováno. prodejci mi vnutí brýle a dvě pěkná trička vše za 30 korun. U nás doma skončily volby, tak to rozebíráme. Ty dopadly !
Busem jedeme, spíš se ploužíme do HOI AN. Cesta 5 hod. řidič stále troubí, díru, která se dá v pohodě objet, zásadně projede. Nepochopitelné. Prohlížíme staré kosmopolitní město, holandskou, portugalskou a čínskou koloniální architekturu, Japonský most, večer je vše pěkně osvětlené. Další přesun do MY SON, kde je komplex starých chrámů ze 4.-12. století. Hodně je jich zničených po bombardování Američany v r. 1968. Nočním busem jedeme podél pobřeží Jihočínského moře do letoviska NHA TRANG. Autobus má tři řady dvoupatrových sklápěcích lůžek a je tu doslova boj o místo. Jarda

z Prahy, zvaný obr Koloděj v jednom kuse nalitý pivem a whiskou, klesl tak hluboko, že pěstí praštil do hlavy Jiřku. Však mu to její Laďa v Praze vrátil i s úroky. Blbovi jednomu, sám se tím vyčlenil z kolektivu. Jenže on měl hroší kůži a vystačil si často se svou opicí. Za 7 USD absolvujeme výlet lodí na tři ostrovy. Program je šnorchlování a pozorování korálů, škebliček, akvarium, plavání - červené víno se podává jen těm, co plavou. Moc nás nebylo, tak jsme se hrstka statečných museli porvat se třemi flaškami. Zvítězili jsme. Oběd obří švédský stůl. Číňani moc nesní, tak nám přihrnovali misky a ještě nám ukazovali jak pomocí tyček nabrat co nejlépe. Mně to docela jde, ale někteří si pořád pletli vidličku s nožem a padalo jim to od pusy. Ještě muzika, oba muzikanti, kytarista a bubeník dělali pořádný šramot. Celý následující den máme volno, jsme na pláži, pozorujeme ruské bárišně jak se sotva vlezou do bikin. Mají ty svoje přednosti i zadnosti v plavkách doslova napěchované. Zrovna jako ty své peněženky večer na tržnici. Plavání ve velkých vlnách velmi příjemné, slunko peče. Na písčité pláži je nainstalovaná fotogalerie. Tak nádherné fotky ze života lidí a přírody Vietnamu si ofotím a nejsem sám. Před odjezdem do Saigonu si ještě na netu zahraju šachy 5:1 ! K večeři mám krokodýla na rožni s ostrým percom (čili papričkou) - samá kost, asi ocas. Do Ho Či Minova města přijíždíme se zpožděním. Snídáme v podniku, kde jedl i Clinton, polévka 65000. Prohlídka prezidentského paláce, koloniální radnice, katedrály, pošty, Válečného muzea a pagody Giac Lam. Horko, pivo, vedro, pivo, pivo, sprcha, venku lijavec.

Autem 2 hod. k deltě Mekongu, několik ramen, z nichž sedm je splavných. Lodí jedem na ostrov, ukázka zpracování kokosu. Mléko, dužina, cukroví, karamely, víno, kořalka s hadem, štírem. Vše ochutnáme a můžeme si vše i koupit. Oběd v ceně : rýže, kousek masa, polévka, čaj s medem, mateří kašička, ovoce, sušené dobroty. mezi bambusy pak jedeme na malých lodičkách a Vietnamky nás pomocí pádel přivezou na naši velkou loď. Ráno utrácím poslední dongy za vodu, bagety, kachličky a značkami pro parkování ve vietnamštině. Busem jedeme do Kambodže. Začal jsem tu jako milionář a pohádky je konec, zazvonil gong a nemám ani dong.

Pedro

Interiér podle zvěrokruhu

Na tento měsíc, až do 21.5. připadá znamení zvěrokruhu Býku. O nich jsme publikovali minulý měsíc, i když Karel oslaví své narozeniny a ž 12.května. Dnes se věnujeme Blížencům. Jejich znamení vládne od 22.5. do 21.6.A od nás připadá pouze na Svaťu 31.5.

Blíženci - jejich byt je průchoďák (22.5. - 21.6.) - Blíženec je vzdušný živel, rtuťovitý, pořád v mentálním i fyzickém pohybu. Jeho vládnoucí planeta je Merkur, planeta logiky a komunikace. Z tohoto důvodu je jeho byt vesměs průchoďák pro spoustu přátel, kteří si u něj podávají dveře. Nezbytnou součástí by tak měla být místnost pro hosty, kde bude dostatek postelí. Protože je Blíženec obyčejně dvoufázový, jednou v dobré náladě, jednou zase v náladě pod psa, což je jeho slabina, měl by mít prostor ve svém bytě v radostných barvách a rovněž v barvách zklidňujících. Doporučují se proto dva typy zařízení a to - pastelové teplé veselé odstíny oranžové, žluté nebo zelené, včetně veselých malovaných obrázků - pastelů a velké sedačky se spoustou pohodlných polštářů, kam zapadne spokojeně při veselém klábosení s přáteli. Místnosti by měly být zařízeny jednoduše, ve stylu pracoven. Bílé stěny, pár plakátů a nástěnka na přišpendlení vzkazů, stůl, židle, bohatě zásobená knihovna a pohodlný ušák na rozmýšlení. V bytě nesmí chybět veškeré vymoženosti komunikačních přístrojů, jako televizor, hi-fi věž, počítač a na stole vždy pohodový mobil. Blíženec většinou dělá pět věcí najednou, a tak je pro něj velmi důležitá místnost, kde si může nikým nerušen odpočinout.
Byt nemusí mít záclony, ale měl by být vzdušný. Nábytek pouze účelový, obyčejně dle nutnosti postupně doplňován. Vůně jedině veselé, elektrizující, jako jsou sportovní značky známých firem. Cítí se dobře tam, kde není vázán povinnostmi a může lehce improvizovat. Byt by tuhle vlastnost měl vyjadřovat právě kontrastem ryze společenské místnosti a ryze soukromého separé. Blíženci vyhovuje členění bytu na východní (společenská místnost) a západní stranu (pracovna a soukromé prostory).

Zamířeno jinam. Uznání neformálního vzdělávání – celospolečenské téma.

Dětské a mládežnické organizace bojují již několik let o uznání neformálního vzdělání. Co to vlastně neformální vzdělání je? Jednoduše vše, co zvyšuje znalosti a především schopnosti a to nejen mladých lidí. Dnes se tomu říká?" získávaní kompetencí". Jde tedy o to, aby znalosti, dovednosti, organizační schopnosti a kušenosti, které děti získávají ve svých organizacích byly zařazeny do souhrnu všech kompetencí, které současné vzdělání uznává.

Nejdůležitější institucí ve vzdělávání dětí a mládeže je škola. Vedle ní pak, trochu ve stínu, existují další formy vzdělávání, mezi nimi i zájmové a neformální, přičemž je nesporné, že pro rozvoj osobnosti člověka, jeho znalostí a dovedností, je nezastupitelné. Formální uznání jeho výsledků jak ze strany státu, tak ze strany zaměstnavatelů a vzdělavatelů, ale i jednotlivců si zatím stále hledá svoji cestu na výsluní. Jednou z iniciativ, jak upozornit na důležitost snahy dosáhnout celospolečenského uznání výsledků neformálního vzdělávání, byl podpis Memoranda o podpoře uznávání výsledků neformálního vzdělávání při práci s dětmi a mládeží. Došlo k němu před třemi lety na celostátní Konferenci k uznávání neformálního vzdělávání z podnětu ministerstva školství a dnes již neexistujícího Národního institutu dětí a mládeže (jeho nástupnickou organizací je od ledna 2014 Národní institut pro další vzdělávání – NIDV) v rámci projektu Klíče pro život, jehož cílem bylo posílení celoživotního učení lidí pracujících s dětmi a mládeží. Snaha šířit tuto myšlenku nadále pokračuje i v navazujícím projektu K2 – kvalita a konkurenceschopnost v neformálním vzdělávání (www.ka2.cz) prostřednictvím aktivity Metodická podpora uznávání neformálního vzdělávání.

Tato listina otevírá další možnosti k intenzivnějšímu jednání o záměrech do budoucna začít uznávat neformálního vzdělávání, a tím i podpořit v lidech samotných vnitřní motivaci k celoživotnímu učení. Zdůrazňuje se v ní, že: „Česká republika je jednou ze zemí, která se přihlásila k aktivnímu prosazování myšlenky celoživotního učení. Veškeré formy učení jsou tak chápány jako celek, propojující svět vzdělávání a zaměstnání a zajišťují možnost plynulého přechodu mezi nimi. Tento přechod se uskutečňuje na pozadí uznávání kompetencí a kvalifikací, které v životě získáváme. Každý člověk

během svého života rozvíjí mnohé kompetence i mimo formální vzdělávání. Tyto kompetence významně zvyšují kvalitu života jednotlivce a ovlivňují úspěšnost jeho zapojení se do pracovního procesu. Mnohé z nich jsou získávány, prakticky ověřovány a potvrzovány v rámci výchovně-vzdělávacích činností probíhajících ve sdruženích dětí a mládeže, střediscích volného času, školních klubech a družinách – tedy v rámci tzv. neformálního vzdělávání, včetně vzdělávání zájmového. ... Současná společnost by měla nabízet větší prostor těm, kteří umějí vzít svůj život do vlastních rukou, jsou ochotni věnovat čas vlastnímu rozvoji i péči o věci obecné ve snaze o nápravu toho, co je nevyhovující, k rozvoji toho, co je cenné. Uvědomujeme si důležitost podpory úsilí v oblasti uznávání kompetencí získaných mimo formální vzdělávání a zasadíme se o to, aby význam, uplatnitelnost a udržitelnost neformálního vzdělávání byly i nadále důležitým celospolečenským tématem pro politickou reprezentaci, vzdělavatele a zaměstnavatele s důrazem na kompetence, které v něm jeho účastníci rozvíjejí. "Memorandum během Konference k uznávání neformálního vzdělávání podepsalo 11 signatářů, mezi nimi například Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Hospodářská komora ČR, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Svaz průmyslu a dopravy ČR či Fakulta tělesné kultury Univerzity Palackého.

Od listopadu 2011 se k němu připojilo dalších 14 organizací. Svými podpisy deklarují, že chtějí a jsou připraveni:

- hledat cesty pro rozvoj neformálního vzdělávání a podporu osob pracujících s dětmi a mládeží;
- vytvářet prostředí, v němž pracovníci mají možnost využívat znalostí a dovedností získaných v rámci neformálního vzdělávání;
- podporovat myšlenku uznávání neformálního vzdělávání odstraňováním veškerých bariér – fyzických, ekonomických, sociálních a kulturních, které mohou bránit uplatnitelnosti na trhu práce.

Čím více zástupců ze strany zaměstnavatelů, vzdělavatelů, neziskových organizací a školských zařízení pro zájmové vzdělávání podpoří myšlenku celospolečenského uznávání neformálního vzdělávání vyjádřenou v Memorandu, tím dříve se najde schůdná cesta k tomuto cíli.

Vlasta Kohoutová
PR specialistka projektu K2, NIDV

Církevní restituce ve Francii

Církevní restituce byly u nás schváleny ještě za Nečasovy vlády už před rokem a mě dochází spousty mailů, které se před jejím schválením varují. Tak nevím, jestli to národ vůbec ví, že Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, řešící nejen církevní restituce, ale i náhrady církvím, které vznikly teprve nedávno, je už přes rok platný. Nicméně, podívat se, jak se s obdobnou situací vyrovnali i u našich sousedů, je jistě prospěšné!

Francouzská občanská (nikoliv tedy komunistická) revoluce a pak vyrovnání r. 1905 vzaly francouzské katolické církvi prakticky úplně vše, a vráceny jí pak byly až na výjimky jen kostely a kláštery, a to nikoliv do majetku, ale jen do užívání.

Žádná pravicová vláda (ani de Gaulle, Pompidou, Giscard d'Estaing, Chirac, Sarkozy) katolické církvi nevrátila ani jediný hektar polí či lesů, nedala jim ani frank na platy kněží.

Byli to snad nedemokraté, či dokonce komunisté?

A to jsou Francouzi mnohem katoličtější, než česká převážně ateistická společnost

Jak se řeší výměna řidičských průkazu v Rakousku

A JEŠTĚ JEDNO POHLÉDNUTÍ K SOUSEDŮM.

Při svém mnohaletém pracovním působení v této zemi jsem byl nucen si opatřit v roce 1991 řidičský průkaz této země, neboť podle nějakých předpisů byl nutný k možnosti používat tamní firemní auto při mých služebních cestách, píše Petr Dvořák. Jeho vydání trvalo asi týden na základě předložení českého průkazu, místopřísežného prohlášení o praxi v řízení a kolku v hodnotě cca 500,- Kč. Průkaz je podobný našemu tehdejšímu, růžovému. S koncem minulého roku, kdy vrcholila u nás hysterie s nucenou

výměnou ŘP, jsem se zastavil na okresním úřadě v jednom městečku Rakouska v blízkosti našich hranic, abych se poptal, jak provést onu výměnu, jelikož mi to prý podle našich úředníků EU nařizuje. Přijal mě velmi ochotný a zdvořilý úředník (mimochodem jeden úředník vyřizuje pod hlavičkou "Občanský servis" vše, co běžně potřebujete, tedy např. i stavební po volení, pas, žádost o sociální dávky atd.). Po mém dotazu, co s ŘP se na mě udiveně podíval a odvětil:"Co byste s ním dělal, jezděte dál, platí vám až do r. 2035".Když jsem mu odpověděl, že za tu dobu, co vlastním rakouský, jsem u nás nuceně vyměnil už čtyři, se jenom usmál a pravil: "My jsme právní stát, a u nás jednou vydaný dokument má trvalou platnost."
Pro jistotu jsem se ještě úředníka otázal, jestli musím jako senior absolvovat pravidelnou lékařskou prohlídku po uplynutí 2 let.
Bylo mi vysvětleno, že by se to u nich považovalo za šikanu a jelikož v Rakousku každý ve svém zájmu chodí na preventivní prohlídky, má ošetřující lékař ze zákona za povinnost nahlásit na příslušný úřad, pakliže je pacient k řízení nezpůsobilý. Odcházel jsem z tamního úřadu se studem v duši, že žiji v zemi, kde je zvůle politiků a úředníků nade vše, a současně s lítostí, že jsem kdysi, po mnohaletém působení v Rakousku, odmítl jejich občanství, které mi bylo nabízeno.

Zaslal Jožka

Jak by dnes dopadla stavba Noemovy archy

Pán řekl Noemu: Za šest měsíců na Zem sešlu déšť, který bude trvat čtyřicet dní a nocí. Voda zaplaví celou zemi, hory i údolí, a všechno zlé bude zničeno. Chci, abys postavil archu a zachránil pár zvířat od každého druhu. Tady na ni máš plány." Šest měsíců uplynulo jako voda. Obloha se zatáhla a začal padat déšť.

Noe seděl na dvorku a plakal. "Proč jsi nepostavil Archu, jak jsem ti přikázal?" zeptal se ho Bůh. "Odpusť mi, Pane, " řekl Noe. "Snažil jsem se seč jsem mohl, ale stalo se tolik věcí. Plány, které jsi mi dal, město neschválilo a tak jsem musel nechat udělat nové. Pak jsem měl další problémy, protože město tvrdilo, ze Archa je nepovolená stavba, takže jsem musel běžet na katastr sehnat si k ní povolení. Lesnická správa požadovala povolení ke kácení

stromů a byl jsem zažalován ochranáři zvířat za odchyt zvěře. Ministerstvo životního prostředí požadovalo vyjádření o ekologických důsledcích záplavy. Vnitro ode mě chtělo předběžné plány šíření vody. Na finančním úřadě zablokovali má aktiva, protože tvrdili že se snažím vyhnout placení daní tím, že opustím zemi. Úřad práce měl podezření, že ilegálně zaměstnávám Ukrajince, takže jsem musel dokazovat opak. Je mi líto, pane, ale nemohu Archu dokončit dříve než za pět let."

Najednou přestalo pršet, obloha se vyčistila a vysvitlo slunce. Noe se podíval vzhůru a zeptal se: "Pane, znamená toto, že nebudeš ničit náš svět?"

"Správně," odpověděl Bůh. "Úřady to už udělaly za mne."

KLETRÁK – informační zpravodaj pro členy České tábornické unie, tábornického klubu KLETR, občanského sdružení, Svatoplukova 288, 686 01 Uh.Hradiště, mobil 728 366 215, E-mail: taborniciuh@seznam.cz *http://www. old.icm.**uh**.cz/str/web/ctu---**kletr**/ FOTKY Z AKCÍ NA: www.zonerama.com/kletr Vydává Malá rada klubu. Uzávěrka tohoto čísla 10.4.2014. Zodpovědný redaktor Bob Stránský. Na tvorbě tohoto čísla se podílel Pedro Hála, Jožka Gabrhel, Leona Uhrová, Marta Hrňová a další..

Květen

Majus

má 31 dní

Počasí dle stoletého kalendáře: Dne 3. počínají bouřky, brzy pak následuje opět pošmourné a studené počasí, které trvá až do 8., na to 3 dni opět mírno, dne 11. opět mrzne, v noci led, zůstane studeno do 20., na to hezky a teplo, dne 30. mrzne. Dne přibývá o 1 hodinu 19 minut. Délka dne je 14 hodin 45 minut až 16 hodin 4 minuty.

Den	Co a jak
1.	Na prvního máje, půjdeme do háje.
2.	Kdo sa má zle, žije dlúho.
3.	Až příjde máj, vyženeme kozy v háj.
4.	Svatý Florián si ještě může nasadit sněhový klobouk.
5.	Večerní rosy v máji, hodně sena dají.
6.	Májová vlažička — naroste travička. Májový deštíček — poroste chlebíček.
7.	Z práce zdychajú aj koně.
8.	Mokrý máj — v stodole ráj.
9.	Bujný květ — plný úl.
10.	Na Isidora oráče, ptáče si rádo poskáče.
11.	Déšť na svatého Mamerta přináší soužení, neboť v něm nic dobrého není.
12.	Na svatého Pankráce, každý zdravý do práce.
13.	Před Servácem není léta, po Serváci s mrazy veta.
14.	Pan Serboni pálí stromy.
15.	Déšť svaté Žofie švestky ubije.
16.	Kdo o svatém Janě len zasívá, stébla zdéli lokte mívá.
17.	Mnoho chroustů v máji — dobrý rok.
18.	O vlku sa zmíní a vlk stojí v síni.
19.	Chladný máj bude-li rositi, mnoho sena budeš kositi.
20.	V máji hřímoty, nedělají trampoty.
21.	Trnopuk — z kamen fuk.
22.	Na Julii světici požni bujnou pšenici.
23.	Když přideš mezi vrany, mosíš krákať jako ony.
24.	Květen-li se větrem, červen deštěm plní, sejpky nazvíce i bečky plní.
25.	Když na Urbana prší, bývá mnoho myší.
26.	První žena je od Boha, druhá od ludí a třetí od ďábla.
27.	Jestli v máji neprší, červen to dovrší.
28.	V květnu vrtel dešťa — hrstka bláta.
29.	Z pustej stodoly vyletí enem sova, z hlúpého člověka hlúpé slovo.
30.	Když se v máji blýská, sedlák si výská.
31.	Měť sa zle a ešče byť smutným nestojí za psí ščck.

Zahrádkář

V květnu nabývá zahrádka milého vzhledu. Zahrádkář doplňuje a opravuje, aby celkový obraz zahrádky pro běžící rok byl úplný a krásný.

Domácí zápisky